

ZDRUŽENO BESEDILO MLI IN KONVENCIJE MED REPUBLIKO SLOVENIJO IN KRALJEVINO DANSKO O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA IN PREPREČEVANJU DAVČNIH UTAJ V ZVEZI Z DAVKI OD DOHODKA IN PREMOŽENJA

Splošno opozorilo glede dokumenta z združenim besedilom

V tem dokumentu je predstavljeno združeno besedilo za uporabo Konvencije med Republiko Slovenijo in Kraljevino Dansko o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja, podpisane 2. maja 2001 ("konvencija"), kot je prilagojena z Večstransko konvencijo o izvajanju z mednarodnimi davčnimi sporazumi povezanih ukrepov za preprečevanje zmanjševanja davčne osnove in preusmerjanja dobička, ki sta jo Republika Slovenija in Kraljevina Danska podpisali 7. junija 2017 ("MLI").

Ta dokument je bil pripravljen na podlagi stališča Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 22. marca 2018, in stališča Kraljevine Danske glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 30. septembra 2019. Ti stališči glede MLI se lahko spremenita, kot je določeno v MLI. Spremembe stališč glede MLI bi lahko spremenile učinke MLI na konvencijo. Ker je Kraljevina Danska spremenila svoje stališče glede MLI po predložitvi instrumenta o njegovi ratifikaciji depozitarju, ta dokument vsebuje tudi spremembe učinkov MLI na konvencijo, ki izhajajo iz umika pridržka, ki ga je Kraljevina Danska dala po pododstavku a) drugega odstavka 28. člena MLI (kot izhaja iz sprememb stališča Kraljevine Danske glede MLI, razvidnih iz prečiščenega stališča Kraljevine Danske glede MLI, ki ga je 29. junija 2021 predložila depozitarju).

Verodostojna pravna besedila konvencije in MLI imajo prednost ter ostajajo veljavna pravna besedila.

Določbe MLI, ki se uporabljajo glede določb konvencije, so v celotnem besedilu tega dokumenta navedene v okvirih v sklopu relevantnih določb konvencije. Okviri, ki vsebujejo določbe MLI, so bili na splošno umeščeni skladno z vrstnim redom določb Vzorčne davčne konvencije OECD 2017.

Besedila določb MLI so bila spremenjena zaradi uskladitve terminologije, ki je uporabljena v MLI, s terminologijo, ki je uporabljena v konvenciji (kot je "zajeti davčni sporazum" in "konvencija", "pogodbene jurisdikcije" in "države pogodbenice"), da bi se olajšalo razumevanje določb MLI. Spremembe terminologije so namenjene izboljšanju berljivosti dokumenta in niso namenjene spreminjanju vsebine določb MLI. Podobno so bili spremenjeni deli določb MLI, ki opisujejo obstoječe določbe konvencije: zaradi lažje berljivosti je bilo opisno besedilo nadomeščeno s pravnimi sklici na obstoječe določbe.

V vseh primerih je treba sklice na določbe konvencije ali na konvencijo razumeti, kot da se nanašajo na konvencijo, kot je prilagojena z določbami MLI, če so se take določbe MLI začele uporabljati.

Napotila

Verodostojna pravna besedila MLI in konvencije so v Republiki Sloveniji dostopna v Uradnem listu Republike Slovenije št. 6/02-MP in 2/18-MP (<https://www.uradni-list.si>).

Stališče Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 22. marca 2018, stališče Kraljevine Danske glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 30. septembra 2019, in prečiščeno stališče Kraljevine Danske glede MLI, predloženo depozitarju 29. junija 2021, je dostopno na spletni strani depozitarja MLI (OECD).

Opozorilo o začetku uporabe določb MLI

Določbe MLI, ki se uporabljajo za konvencijo, se ne začnejo uporabljati z istimi dnevi, kot izvirne določbe konvencije. Vsaka od določb MLI se lahko začne uporabljati z različnimi dnevi, odvisno od vrst relevantnih davkov (davki, odtegnjeni pri viru, ali drugi obračunani davki) ter od odločitev Republike Slovenije in Kraljevine Danske v njihovih stališčih glede MLI.

Datuma deponiranja listin o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi: 22. marec 2018 za Republiko Slovenijo in 30. september 2019 za Kraljevino Dansko.

Začetek veljavnosti MLI: 1. julij 2018 za Republiko Slovenijo in 1. januar 2020 za Kraljevino Dansko.

Informacija v zvezi z uradnim obvestilom Kraljevine Danske v zvezi z umikom pridržka, danega po pododstavku a) drugega odstavka 28. člena MLI:

- dan, ko je depozitar prejel uradno obvestilo: 29. junij 2021;
- dan, ko je depozitar Republiko Slovenijo obvestil o uradnem obvestilu: 30. junij 2021.

Razen če ni drugje v tem dokumentu navedeno drugače, se določbe MLI v zvezi s konvencijo začnejo uporabljati:

- v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, od zneskov, plačanih ali pripisanih nerezidentom, kadar se dogodek, zaradi katerega nastane taka obdavčitev, zgodi 1. januarja 2020 ali po njem,
- v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračuna Republika Slovenija, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. julija 2020 ali po njem, in
- v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračuna Kraljevina Danska, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2021 ali po njem.

K O N V E N C I J A

MED REPUBLIKO SLOVENIJO IN KRALJEVINO DANSKO O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA IN PREPREČEVANJU DAVČNIH UTAJ V ZVEZI Z DAVKI OD DOHODKA IN PREMOŽENJA

Vlada Republike Slovenije in Vlada Kraljevine Danske sta se

NADOMEŠČENO s prvim odstavkom 6. člena MLI] [v želji, da bi sklenili konvencijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja,]

Naslednji prvi odstavek 6. člena MLI nadomešča besedilo v preambuli te konvencije, ki se nanaša na namen odpraviti dvojno obdavčevanje:

6. ČLEN MLI – NAMEN ZAJETEGA DAVČNEGA SPORAZUMA

z namenom odprave dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki, ki jih zajema *ta konvencija*, ne da bi se ustvarile možnosti za neobdavčitev ali zmanjšanje obdavčitve z davčnimi utajami ali izogibanjem davkom (vključno z izkoriščanjem ugodnejših mednarodnih sporazumov zaradi pridobitve ugodnosti, ki jih zagotavlja *konvencija*, za posredne koristi rezidentov tretjih jurisdikcij),

sporazumeli, kot sledi:

1. člen

OSEBE, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

Ta konvencija se uporablja za osebe, ki so rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. člen

DAVKI, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

1. Ta konvencija se uporablja za davke od dohodka in premoženja, ki se uvedejo v imenu države pogodbenice ali njenih političnih enot ali lokalnih oblasti, ne glede na način njihove uvedbe.
2. Za davke od dohodka in premoženja se štejejo vsi davki, uvedeni na celoten dohodek, celotno premoženje ali na sestavine dohodka ali premoženja, vključno z davki od dobička iz odtujitve premičnin ali nepremičnin, davki od celotnega zneska mezd ali plač, ki jih izplačujejo podjetja, ter davki od povečanja premoženja.
3. Obstoječi davki, za katere se uporablja konvencija, so zlasti:

a) v Sloveniji:

- i) davek od dobička pravnih oseb;
 - ii) davek od dohodka posameznikov, vključno z mezdami in plačami, dohodkom iz kmetijskih dejavnosti, dohodkom iz poslovanja, kapitalskimi dobički in dohodkom iz nepremičnin in premičnin (dohodnina);
 - iii) davek od premoženja
- (v nadaljevanju "slovenski davek");

b) na Danskem:

- i) davek državi od dohodka (indkomsskatten til staten);
 - ii) davek lokalnim skupnostim od dohodka (den kommunale indkomstskat);
 - iii) davek lokalnim okrajem od dohodka (den amtskommunale indkomstskat);
 - iv) davki, uvedeni po zakonu o davku od predhodnih meritev, raziskav ali črpanja ogljikovodikov (skatter i henhold til kulbrinteskatteloven);
 - v) davek od vrednosti nepremičnin (ejendomsvaerdiskatten)
- (v nadaljevanju "danski davek").

4. Ta konvencija se uporablja tudi za kakršnekoli enake ali vsebinsko podobne davke, ki se uvedejo po datumu podpisa konvencije dodatno k že obstoječim davkom ali namesto njih. Ob koncu vsakega leta pristojna organa držav pogodbenic drug drugega uradno obvestita o vseh bistvenih spremembah svoje davčne zakonodaje.

3. člen

SPLOŠNA OPREDELITEV IZRAZOV

1. Za namene te konvencije, razen če sobesedilo zahteva drugače:

- a) izraza "država pogodbenica" in "druga država pogodbenica" pomenita Slovenijo ali Dansko, kot zahteva sobesedilo;
- b) izraz "Slovenija" pomeni Republiko Slovenijo, in ko se uporablja v zemljepisnem smislu, pomeni ozemlje Slovenije, vključno z morskim območjem, morskim dnom in podzemljem ob teritorialnem morju, na katerem lahko Slovenija izvaja svoje suverene pravice in jurisdikcijo nad takim morskim območjem, morskim dnom in podzemljem v skladu s svojo notranjo zakonodajo in mednarodnim pravom;
- c) izraz "Danska" pomeni Kraljevino Dansko, vključno z vsemi območji zunaj teritorialnega morja Danske, ki so bila v skladu z mednarodnim pravom opredeljena ali se lahko kasneje opredelijo po danskih zakonih za območje, nad katerim lahko Danska izvaja suverene pravice v zvezi z iskanjem in izkoriščanjem naravnih virov morskega dna ali

njegovega podzemlja in morja nad njim ter v zvezi z drugimi dejavnostmi za raziskovanje in ekonomsko izkoriščanje območja; izraz ne vključuje Ferskih otokov in Grenlandije;

- d) izraz "oseba" vključuje posameznika, družbo in katerokoli drugo telo, ki združuje več oseb;
- e) izraz "družba" pomeni katerokoli korporacijo ali katerikoli subjekt, ki se za davčne namene obravnava kot korporacija;
- f) izraza "podjetje države pogodbenice" in "podjetje druge države pogodbenice" pomenita podjetje, ki ga upravlja rezident države pogodbenice, in podjetje, ki ga upravlja rezident druge države pogodbenice;
- g) izraz "mednarodni promet" pomeni kakršenkoli prevoz z ladjo ali letalom, ki ga opravlja podjetje države pogodbenice, razen če ladja ali letalo opravlja prevoz samo med kraji v drugi državi pogodbenici;
- h) izraz "pristojni organ" pomeni:
 - i) na Danskem ministra za obdavčevanje ali njegovega pooblaščenega predstavnika;
 - ii) v Sloveniji Ministrstvo za finance Republike Slovenije ali pooblaščenega predstavnika tega ministrstva;
- i) izraz "državljan" pomeni:
 - i) kateregakoli posameznika, ki ima državljanstvo države pogodbenice;
 - ii) katerokoli pravno osebo, osebno družbo ali združenje, katerih status izhaja iz veljavne zakonodaje v državi pogodbenici.

2. Kadarkoli država pogodbenica uporabi konvencijo, ima katerikoli izraz, ki v njej ni opredeljen, razen če sobesedilo zahteva drugače, pomen, ki ga ima takrat po pravu te države za namene davkov, za katere se konvencija uporablja, pri čemer katerikoli pomen po veljavni davčni zakonodaji te države prevlada nad pomenom izraza po drugi zakonodaji te države.

4. člen

REZIDENT

1. Za namene te konvencije izraz "rezident države pogodbenice" pomeni katerokoli osebo, ki je po zakonodaji te države dolžna plačevati davke zaradi svojega stalnega prebivališča, prebivališča, sedeža uprave ali kateregakoli drugega podobnega merila, in tudi vključuje to državo in katerokoli njeno politično enoto ali lokalno oblast. Ta izraz pa ne vključuje katerekoli osebe, ki je dolžna plačevati davke v tej državi samo v zvezi z dohodkom iz virov v tej državi ali premoženja v njej.

2. Kadar je zaradi določb prvega odstavka posameznik rezident obeh držav pogodbenic, se njegov status določi na naslednji način:

- a) šteje se samo za rezidenta države, v kateri ima na razpolago stalno prebivališče; če ima na razpolago stalno prebivališče v obeh državah, se šteje samo za rezidenta države, s katero ima tesnejše osebne in ekonomske odnose (središče življenjskih interesov);
- b) če ni mogoče opredeliti države, v kateri ima središče življenjskih interesov, ali če nima v nobeni od držav na razpolago stalnega prebivališča, se šteje samo za rezidenta države, v kateri ima običajno bivališče;
- c) če ima običajno bivališče v obeh državah ali v nobeni od njiju, se šteje samo za rezidenta države, katere državljan je;
- d) če je državljan obeh držav ali nobene od njiju, pristojna organa držav pogodbenic vprašanje rešita s skupnim dogovorom.

3. **[NADOMEŠČENO s prvim odstavkom 4. člena MLI]** [Kadar je zaradi določb prvega odstavka oseba, ki ni posameznik, rezident obeh držav pogodbenic, se šteje, da je samo rezident države, v kateri ima sedež dejanske uprave.]

Naslednji prvi odstavek 4. člena MLI nadomešča tretji odstavek 4. člena te konvencije:

4. ČLEN MLI – SUBJEKTI Z DVOJNIM REZIDENTSTVOM

Kadar je zaradi določb *konvencije* oseba, ki ni posameznik, rezident obeh *držav pogodbenic*, si pristojna organa *držav pogodbenic* prizadevata s skupnim dogovorom določiti *državo pogodbenico*, za katero se bo štelo, da je taka oseba njen rezident za namene *konvencije*, ob upoštevanju njenega sedeža dejanske uprave, kraja ustanovitve ali drugačnega oblikovanja in katerih koli drugih ustreznih dejavnikov. Če takega dogovora ni, taka oseba ni upravičena do davčnih olajšav ali oprostitev po *konvenciji*, razen v obsegu in na način, o katerih se lahko dogovorita pristojna organa *držav pogodbenic*.

5. člen

STALNA POSLOVNA ENOTA

1. Za namene te konvencije izraz “stalna poslovna enota” pomeni stalno mesto poslovanja, prek katerega v celoti ali delno potekajo posli podjetja.

2. Izraz “stalna poslovna enota” še posebej vključuje:

- a) sedež uprave,
- b) podružnico,
- c) pisarno,

- d) tovarno,
- e) delavnico in
- f) rudnik, nahajališče nafte ali plina, kamnolom ali katerikoli drug kraj pridobivanja naravnih virov.

3. Gradbišče ali projekt gradnje ali montaže je stalna poslovna enota samo, če traja več kot dvanajst mesecev.

4. **[PRILAGOJENO z drugim odstavkom 13. člena MLI]** [Ne glede na prejšnje določbe tega člena se šteje, da izraz "stalna poslovna enota" ne vključuje:

- a) uporabe prostorov samo za namen skladiščenja, razstavljanja ali dostave dobrin ali blaga, ki pripada podjetju;
- b) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za namen skladiščenja, razstavljanja ali dostave;
- c) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za namen predelave s strani drugega podjetja;
- d) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za namen nakupa dobrin ali blaga za podjetje ali zbiranja informacij za podjetje;
- e) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za namen opravljanja katerekoli druge dejavnosti pripravljalne ali pomožne narave za podjetje;
- f) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za kakršnokoli kombinacijo dejavnosti, omenjenih v pododstavkih od a) do e), pod pogojem, da je splošna dejavnost stalnega mesta poslovanja, ki je posledica te kombinacije, pripravljalne ali pomožne narave.]

Naslednji drugi odstavek 13. člena MLI prilagaja četrti odstavek 5. člena te konvencije:

**13. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE Z UPORABO
IZJEM ZA POSEBEJ NAVEDENE DEJAVNOSTI
(Možnost A)**

Ne glede na 5. člen konvencije se šteje, da izraz »stalna poslovna enota« ne vključuje:

- a) dejavnosti, ki so posebej navedene v *četrtem odstavku 5. člena konvencije* kot dejavnosti, za katere se šteje, da ne pomenijo stalne poslovne enote, ne glede na to, ali je ta izjema od statusa stalne poslovne enote odvisna od tega, ali je ta dejavnost pripravljalna ali pomožna,
- b) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za opravljanje katere koli dejavnosti, ki ni opisana v pododstavku a, za podjetje,
- c) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za katero koli kombinacijo dejavnosti, omenjenih v pododstavkih a in b,

če je taka dejavnost ali v primeru pododstavka c celotna dejavnost stalnega mesta poslovanja pripravljalna ali pomožna.

Naslednji četrti odstavek 13. člena MLI se uporablja za četrti odstavek 5. člena te konvencije, kot je prilagojen z drugim odstavkom 13. člena MLI:

13. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE Z UPORABO IZJEM ZA POSEBEJ NAVEDENE DEJAVNOSTI

Četrti odstavek 5. člena konvencije, kot je prilagojen z drugim odstavkom 13. člena MLI, se ne uporablja za stalno mesto poslovanja, ki ga uporablja ali vzdržuje podjetje, če to podjetje ali tesno povezano podjetje opravlja poslovne dejavnosti na istem ali drugem kraju v isti državi pogodbenici in:

- a) to mesto ali drugo mesto pomeni stalno poslovno enoto za podjetje ali tesno povezano podjetje v skladu z določbami 5. člena konvencije, ali
- b) celotna dejavnost, ki je posledica kombinacije dejavnosti, ki jih opravljata ti dve podjetji na istem mestu ali isto podjetje ali tesno povezana podjetja na dveh mestih, ni pripravljalna ali pomožna,

pod pogojem, da so poslovne dejavnosti, ki jih opravljata ti dve podjetji na istem mestu ali isto podjetje ali tesno povezana podjetja na dveh mestih, dopolnilne funkcije, ki so del celovitega poslovanja.

5. [NADOMEŠČENO s prvim odstavkom 12. člena MLI] [Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka, kadar oseba – ki ni zastopnik z neodvisnim statusom, za katerega se uporablja šesti odstavek – deluje v imenu podjetja ter ima in običajno uporablja v državi pogodbenici pooblastilo za sklepanje pogodb v imenu podjetja, se za to podjetje šteje, da ima stalno poslovno enoto v tej državi v zvezi s katerikoli dejavnostmi, ki jih ta oseba prevzame za podjetje, razen če so dejavnosti take osebe omejene na tiste iz četrtega odstavka, zaradi katerih se to stalno mesto poslovanja po določbah tega odstavka ne bi štelo za stalno poslovno enoto, če bi se opravljale prek stalnega mesta poslovanja.]

Naslednji prvi odstavek 12. člena MLI nadomešča peti odstavek 5. člena te konvencije:

12. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE S KOMISIJSKIMI ARANŽMAJI IN PODOBNIMI STRATEGIJAMI

Ne glede na 5. člen konvencije, vendar ob upoštevanju drugega odstavka 12. člena MLI, kadar oseba deluje v državi pogodbenici za podjetje in pri tem običajno sklepa pogodbe ali ima običajno vodilno vlogo, kar vodi k sklepanju pogodb, ki se sklepajo rutinsko, ne da bi jih podjetje bistveno spreminjalo, in so te pogodbe:

- a) v imenu podjetja, ali
- b) za prenos lastništva nad premoženjem v lasti tega podjetja ali premoženja, ki ga podjetje lahko uporablja, ali za podelitev pravice do uporabe takega premoženja, ali
- c) za storitve, ki jih to podjetje opravlja,

se za to podjetje šteje, da ima stalno poslovno enoto v tej državi pogodbenici v zvezi s katerimi koli dejavnostmi, ki jih ta oseba prevzame za podjetje, razen če se zaradi teh dejavnosti, če bi jih podjetje opravljalo prek svojega stalnega mesta poslovanja v tej državi pogodbenici, to stalno mesto poslovanja ne bi štelo za stalno poslovno enoto v skladu z opredelitvijo stalne poslovne enote v določbah 5. člena konvencije.

6. **[NADOMEŠČENO z drugim odstavkom 12. člena MLI]** [Ne šteje se, da ima podjetje stalno poslovno enoto v državi pogodbenici samo zato, ker opravlja posle v tej državi prek posrednika, splošnega komisionarja ali kateregakoli drugega zastopnika z neodvisnim statusom, pod pogojem, da te osebe delujejo v okviru svojega rednega poslovanja.]

Naslednji drugi odstavek 12. člena MLI nadomešča šesti odstavek 5. člena te konvencije:

12. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE S KOMISIJSKIMI ARANŽMAJI IN PODOBNIMI STRATEGIJAMI

Prvi odstavek 12. člena MLI se ne uporablja, če oseba, ki deluje v državi pogodbenici za podjetje druge države pogodbenice, posluje v prvi omenjeni državi pogodbenici kot neodvisni zastopnik in deluje za podjetje v okviru tega običajnega poslovanja. Če pa oseba deluje izključno ali skoraj izključno za eno ali več podjetij, s katerimi je tesno povezana, ta oseba v zvezi s katerim koli takim podjetjem ne velja za neodvisnega zastopnika v smislu tega odstavka.

7. Dejstvo, da družba, ki je rezident države pogodbenice, nadzoruje družbo, ki je rezident druge države pogodbenice ali opravlja posle v tej drugi državi (prek stalne poslovne enote ali drugače) ali je pod nadzorom take družbe, samo po sebi še ne pomeni, da je ena od družb stalna poslovna enota druge.

Naslednji prvi odstavek 15. člena MLI se uporablja za določbe te konvencije:

15. ČLEN MLI – OPREDELITEV OSEBE, KI JE TESNO POVEZANA S PODJETJEM

Za namene določb 5. člena konvencije, je oseba tesno povezana s podjetjem, če ima na podlagi vseh ustreznih dejstev in okoliščin eden nadzor nad drugim ali pa sta oba pod nadzorom istih oseb ali podjetij. V vsakem primeru se oseba šteje za tesno povezano s podjetjem, če ima eden izmed njiju neposredno ali posredno več kakor 50 odstotkov upravičenega deleža v drugem (ali v primeru družbe več kakor 50 odstotkov seštevka glasov in vrednosti delnic družbe ali upravičenega lastniškega deleža v družbi) ali če ima druga oseba neposredno ali posredno več kakor 50 odstotkov upravičenega deleža (ali v primeru družbe več kakor 50 odstotkov seštevka glasov in vrednosti delnic družbe ali upravičenega lastniškega deleža v družbi) v osebni in podjetju.

6. člen

DOHODEK IZ NEPREMIČNIN

1. Dohodek rezidenta države pogodbenice, ki izhaja iz nepremičnin (vključno z dohodkom iz kmetijstva ali gozdarstva), ki so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Izraz "nepremičnine" ima pomen, ki ga ima po pravu države pogodbenice, v kateri je zadevna nepremičnina. Izraz vedno vključuje premoženje, ki je sestavni del nepremičnin,

živino in opremo, ki se uporablja v kmetijstvu in gozdarstvu, pravice, za katere veljajo določbe splošnega prava v zvezi z zemljiško lastnino, užitek na nepremičninah in pravice do spremenljivih ali stalnih plačil kot odškodnino za izkoriščanje ali pravico do izkoriščanja nahajališč rud, virov ter drugega naravnega bogastva; ladje, čolni in letala se ne štejejo za nepremičnine.

3. Določbe prvega odstavka se uporabljajo za dohodek, ki se ustvari z neposredno uporabo, dajanjem v najem ali vsako drugo obliko uporabe nepremičnine.

4. Določbe prvega in tretjega odstavka se uporabljajo tudi za dohodek iz nepremičnin podjetja in dohodek iz nepremičnin, ki se uporabljajo za opravljanje samostojnih osebnih storitev.

7. člen

POSLOVNI DOBIČEK

1. Dobiček podjetja države pogodbenice se obdavči samo v tej državi, razen če podjetje posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej. Če podjetje posluje, kot je prej omenjeno, se lahko dobiček podjetja obdavči v drugi državi, vendar samo toliko dobička, kot se pripiše tej stalni poslovni enoti.

2. Ob upoštevanju določb tretjega odstavka, kadar podjetje države pogodbenice posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej, se v vsaki državi pogodbenici tej stalni poslovni enoti pripiše dobiček, za katerega bi se lahko pričakovalo, da bi ga imela, če bi bila različno in ločeno podjetje, ki opravlja enake ali podobne dejavnosti pod istimi ali podobnimi pogoji ter povsem neodvisno posluje s podjetjem, katerega stalna poslovna enota je.

3. Pri določanju dobička stalne poslovne enote je dovoljeno odšteti stroške, ki nastanejo za namene stalne poslovne enote, vključno s poslovnimi in splošnimi upravnimi stroški, ki so tako nastali bodisi v državi, v kateri je stalna poslovna enota, ali drugje.

4. Če se v državi pogodbenici dobiček, ki se pripiše stalni poslovni enoti, običajno določi na podlagi porazdelitve vsega dobička podjetja na njegove dele, nič v drugem odstavku tej državi pogodbenici ne preprečuje določiti obdavčljivega dobička z običajno porazdelitvijo; sprejeta metoda porazdelitve pa mora biti taka, da je rezultat v skladu z načeli tega člena.

5. Stalni poslovni enoti se ne pripiše dobiček samo zato, ker nakupuje dobrine ali blago za podjetje.

6. Za namene prejšnjih odstavkov se dobiček, ki se pripiše stalni poslovni enoti, vsako leto določi po isti metodi, razen če obstaja upravičen in zadosten razlog za nasprotno.

7. Kadar dobiček vključuje dohodkovne postavke, ki so posebej obravnavane v drugih členih te konvencije, določbe tega člena ne vplivajo na določbe tistih členov.

8. člen

POMORSKI IN LETALSKI PREVOZ

1. Dobiček, ki ga podjetje države pogodbenice doseže iz opravljanja ladijskih ali letalskih prevozov v mednarodnem prometu, se obdavči samo v tej državi.
2. Dobiček, ki ga podjetje države pogodbenice doseže iz uporabe, vzdrževanja ali najema zabojnikov (vključno s priklopniki, vlekami in sorodno opremo za prevoz zabojnikov), uporabljenih za prevoz dobrin ali blaga v mednarodnem prometu, če so taka uporaba, vzdrževanje ali najem priložnostni glede na opravljanje ladijskih ali letalskih prevozov v mednarodnem prometu, se obdavči samo v tej državi.
3. Določbe prvega odstavka se uporabljajo tudi za dobiček iz udeležbe v interesnem združenju (pool), mešanem podjetju ali mednarodni prevozni agenciji.
4. Za dobiček danskega, norveškega in švedskega konzorcija za letalski prevoz Scandinavian Airlines System (SAS) se določbe prvega, drugega in tretjega odstavka uporabljajo samo za tisti del dobička, ki ustreza udeležbi SAS Danmark A/S, danskega partnerja Scandinavian Airlines System, v tem konzorciju.

9. člen

POVEZANA PODJETJA

1. Kadar:

- a) je podjetje države pogodbenice neposredno ali posredno udeleženo pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja druge države pogodbenice ali
- b) so iste osebe neposredno ali posredno udeležene pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja države pogodbenice in podjetja druge države pogodbenice

in v obeh primerih obstajajo ali se uvedejo med podjetjema v njunih komercialnih ali finančnih odnosih pogoji, drugačni od tistih, ki bi obstajali med neodvisnimi podjetji, se kakršenkoli dobiček, ki bi prirastel enemu od podjetij, če takih pogojev ne bi bilo, vendar prav zaradi takih pogojev ni prirastel, lahko vključi v dobiček tega podjetja in ustrezno obdavči.

2. Kadar država pogodbenica v dobiček podjetja te države vključuje – in ustrezno obdavči – dobiček, za katerega je že bilo obdavčeno podjetje druge države pogodbenice v tej drugi državi, in je tako vključeni dobiček dobiček, ki bi prirastel podjetju prve omenjene države, če bi bili pogoji, ki obstajajo med podjetjema, taki, kot bi ostajali med neodvisnimi podjetji, ta druga država ustrezno prilagodi znesek davka, ki se v tej državi zaračuna od tega dobička. Pri določanju take prilagoditve je treba upoštevati druge določbe te konvencije, pristojna organa držav pogodbenic pa se po potrebi med seboj posvetujeta.

10. člen

DIVIDENDE

1. Dividende, ki jih družba, ki je rezident države pogodbenice, plača rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Take dividende pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik dividend rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne presega:

- a) **[PRILAGOJENO s prvim odstavkom 8. člena MLI]** [5 odstotkov bruto zneska dividend, če je upravičeni lastnik družba, ki ima v svoji lasti neposredno vsaj 25 odstotkov kapitala družbe, ki plačuje dividende, če jih ima neprekinjeno v lasti najmanj eno leto in se dividende v tem času napovedo, in]
- b) **[PRILAGOJENO s prvim odstavkom 8. člena MLI]** [v primeru Danske 5 odstotkov bruto zneska dividend, če je upravičeni lastnik družba, ki je rezident Danske in je družbenik v danski osebni družbi, in ima sama neposredno v lasti vsaj 25 odstotkov kapitala družbe, ki plačuje dividende, če jih ima neprekinjeno v lasti najmanj eno leto in se dividende v tem času napovedo;]

Naslednji prvi odstavek 8. člena MLI se uporablja za pododstavka a in b drugega odstavka 10. člena te konvencije:

8. ČLEN MLI – TRANSAKCIJE V ZVEZI S PRENOSOM DIVIDEND

Pododstavka a in b drugega odstavka 10. člena konvencije se uporabljata le, če so pogoji lastništva, navedeni v teh določbah, izpolnjeni ves čas 365-dnevnega obdobja, ki vključuje dan plačila dividend (za namene izračuna tega obdobja se ne upoštevajo spremembe lastništva, ki bi nastale neposredno zaradi korporativne reorganizacije, kot je združitev ali razdružitev družbe, ki ima delnice ali plačuje dividende).

- c) 5 odstotkov bruto zneska dividend, če je upravičeni lastnik dividend ter upravičeni in neposredni lastnik delnic ali drugih pravic v družbi, ki so podlaga za pravico do dividend, priznani pokojninski sklad, omenjen v protokolu k tej konvenciji;
- d) 15 odstotkov bruto zneska dividend v vseh drugih primerih.

Pristojna organa držav pogodbenic se sporazumno dogovorita o načinu uporabe teh omejitev.

Ta odstavek ne vpliva na obdavčenje družbe v zvezi z dobičkom, iz katerega se plačajo dividende.

3. Izraz "dividende", kot je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz delnic, rudniških delnic, ustanoviteljskih delnic ali drugih pravic do udeležbe v dobičku, ki niso terjatve, in tudi dohodek iz drugih pravic v družbi, ki se davčno obravnava enako kot dohodek iz delnic po zakonodaji države, katere rezident je družba, ki dividende deli.

4. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik dividend, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, prek stalne poslovne enote v njej ali opravlja v tej drugi državi samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej ter je delež, v zvezi s katerim se dividende plačajo, dejansko povezan s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. oziroma 14. člena, odvisno od primera.

5. Kadar dobiček ali dohodek družbe, ki je rezident države pogodbenice, izhaja iz druge države pogodbenice, ta druga država ne sme uvesti nobenega davka na dividende, ki jih plača družba, razen če se te dividende plačajo rezidentu te druge države ali če je delež, v zvezi s katerim se take dividende plačajo, dejansko povezan s stalno poslovno enoto ali stalno bazo v tej drugi državi, niti ne sme uvesti davka od nerazdeljenega dobička na nerazdeljeni dobiček družbe, tudi če so plačane dividende ali nerazdeljeni dobiček v celoti ali delno sestavljeni iz dobička ali dohodka, ki nastane v taki drugi državi.

11. člen

OBRESTI

1. Obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici in se izplačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi, če je tak rezident upravičeni lastnik obresti.

2. Take obresti pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik obresti rezident druge države pogodbenice, tako zaračunani davek ne presega 5 odstotkov bruto zneska obresti. Pristojna organa držav pogodbenic se sporazumno dogovorita o načinu uporabe te omejitve.

3. Izraz "obresti", kot je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz vseh vrst terjatev ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko, in ne glede na to, ali imajo pravico do udeležbe v dolžnikovem dobičku, in še posebej dohodek iz državnih vrednostnih papirjev ter dohodek iz obveznic ali zadolžnic, vključno s premijami in nagradami, ki pripadajo takim vrednostnim papirjem, obveznicam ali zadolžnicam. Kazni zaradi zamude pri plačilu se za namen tega člena ne štejejo za obresti.

4. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik obresti, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, v kateri obresti nastanejo, prek stalne poslovne enote v njej ali opravlja v tej drugi državi pogodbenici samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej ter je terjatev, v zvezi s katero se obresti plačajo, dejansko povezana s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. oziroma 14. člena, odvisno od primera.

5. Šteje se, da obresti nastanejo v državi pogodbenici, če je plačnik ta država, politična enota, lokalna oblast ali rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje obresti, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto ali stalno bazo, v zvezi s katero je nastala zadolžitev, za katero se plačajo obresti, ter take obresti krije taka stalna poslovna enota ali stalna baza, se šteje, da take obresti nastanejo v državi, v kateri je stalna poslovna enota ali stalna baza.

6. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek obresti glede na terjatev, za katero se plačajo, presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za zadnji omenjeni znesek. V takem primeru se presežni del plačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

12. člen

LICENČNINE IN AVTORSKI HONORARJI

1. Licenčnine in avtorski honorarji, ki nastanejo v državi pogodbenici in katerih upravičeni lastnik je rezident druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Take licenčnine in avtorski honorarji pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev rezident druge države pogodbenice, tako zaračunani davek ne presega 5 odstotkov bruto zneska takih licenčnin in avtorskih honorarjev. Pristojna organa držav pogodbenic se sporazumno dogovorita o načinu uporabe te omejitve.

3. Izraz "licenčnine in avtorski honorarji", kot je uporabljen v tem členu, pomeni plačila vsake vrste, prejeta kot povračilo za uporabo ali pravico do uporabe kakršnihkoli avtorskih pravic za literarno, umetniško ali znanstveno delo, vključno s kinematografskimi filmi, kateregakoli patenta, blagovne znamke, vzorca ali modela, načrta, tajne formule ali postopka ali za informacije o industrijskih, komercialnih ali znanstvenih izkušnjah.

4. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, v kateri licenčnine in avtorski honorarji nastanejo, prek stalne poslovne enote v njej ali v tej drugi državi opravlja samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej ter je pravica ali premoženje, v zvezi s katerim se licenčnine in avtorski honorarji plačajo, dejansko povezano s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. oziroma 14. člena, odvisno od primera.

5. Šteje se, da so licenčnine in avtorski honorarji nastali v državi pogodbenici, kadar je plačnik ta država, politična enota, lokalna oblast ali rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje licenčnine in avtorske honorarje, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto ali stalno bazo, v zvezi s katero je nastala obveznost za plačilo licenčnin in avtorskih honorarjev ter take licenčnine in avtorske honorarje krije taka stalna poslovna enota ali stalna baza, se šteje, da so take licenčnine in avtorski honorarji nastali v državi, v kateri je stalna poslovna enota ali stalna baza.

6. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in neko drugo osebo znesek licenčnin in avtorskih honorarjev glede na uporabo, pravico ali informacijo, za katero se plačujejo, presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za zadnji omenjeni znesek. V takem primeru se presežni del plačil še naprej obdavčuje v skladu

z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

13. člen

KAPITALSKI DOBIČEK

1. Dobiček, ki ga rezident države pogodbenice doseže z odtujitvijo nepremičnin, ki so omenjene v 6. členu in so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Dobiček iz odtujitve premičnin, ki so del poslovnega premoženja stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ali premičnin, ki se nanašajo na stalno bazo, ki jo ima rezident države pogodbenice na voljo v drugi državi pogodbenici za namen opravljanja samostojnih osebnih storitev, vključno z dobičkom iz odtujitve take stalne poslovne enote (same ali s celotnim podjetjem) ali take stalne baze, se lahko obdavči v tej drugi državi.

3. Dobiček, ki ga podjetje države pogodbenice doseže z odtujitvijo ladij ali letal, s katerimi se opravljajo prevozi v mednarodnem prometu, ali premičnin, vključno z zabojniki, omenjenimi v 8. členu, ki se nanašajo na opravljanje prevozov s takimi ladjami ali letali, se obdavči samo v tej državi.

4. **[PRILAGOJENO s četrtim odstavkom 9. člena MLI]** [Dobiček iz odtujitve kakršnegakoli premoženja, ki ni premoženje, navedeno v prvem, drugem in tretjem odstavku, se obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je oseba, ki odtuji premoženje.]

Naslednji četrti odstavek 9. člena MLI se uporablja in prevlada nad četrtim odstavkom 13. člena te konvencije:

9. ČLEN MLI – KAPITALSKI DOBIČKI IZ ODTUJITVE DELNIC ALI DELEŽEV V SUBJEKTIH, KATERIH VREDNOST IZHAJA PREDVSEM IZ NEPREMIČNEGA PREMOŽENJA

Za namene *konvencije* se lahko dobički, ki jih rezident *države pogodbenice* doseže z odtujitvijo delnic ali primerljivih deležev, kot so deleži v partnerstvu ali skrbniškem skladu, obdavčijo v drugi *državi pogodbenici*, če je kadar koli v obdobju 365 dni pred odtujitvijo več kot 50 odstotkov vrednosti teh delnic ali primerljivih deležev izhajalo neposredno ali posredno iz nepremičnega premoženja (nepremičnin), ki je v tej drugi *državi pogodbenici*.

5. Za dobiček danskega, norveškega in švedskega konzorcija za letalski prevoz Scandinavian Airlines System (SAS) se določbe tretjega odstavka uporabljajo samo za tisti del dobička, ki ustreza udeležbi SAS Danmark A/S, danskega partnerja Scandinavian Airlines System, v tem konzorciju.

6. Kadar oseba, ki je rezident države pogodbenice, postane rezident druge države pogodbenice in prva omenjena država pogodbenica obdavči domnevni kapitalski dobiček na premoženje te osebe v času spremembe bivališča, potem se – ob naknadni odtujitvi tega

premoženja – kapitalski dobiček na to premoženje, dosežen do časa spremembe bivališča, ne obdavči v drugi državi pogodbenici.

7. Določbe četrtega odstavka ne vplivajo na pravice katerekoli države pogodbenice, da v skladu s svojo zakonodajo odmeri davek od dobička iz odtujitve delnic ali drugih pravic v družbi, ki ga doseže posameznik, ki je rezident druge države pogodbenice in je bil rezident prve omenjene države kadarkoli v času petih let pred odtujitvijo delnic ali drugih pravic v družbi.

14. člen

SAMOSTOJNE OSEBNE STORITVE

1. Dohodek, ki ga dobi rezident države pogodbenice iz poklicnih storitev ali drugih samostojnih dejavnosti, se obdavči samo v tej državi, razen če ima stalno bazo, ki mu je redno na voljo v drugi državi pogodbenici za namen opravljanja njegovih dejavnosti. Če ima tako stalno bazo, se dohodek lahko obdavči v drugi državi, a samo toliko dohodka, kolikor se pripiše tej stalni bazi.

2. Izraz "poklicne storitve" vključuje še posebej samostojne znanstvene, literarne, umetniške, izobraževalne ali pedagoške dejavnosti kot tudi samostojne dejavnosti zdravnikov, odvetnikov, inženirjev, arhitektov, zobozdravnikov in računovodij.

15. člen

ODVISNE OSEBNE STORITVE

1. V skladu z določbami 16., 18., 19. in 20. člena se plače, mezde in drugi podobni prejemki, ki jih dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, obdavčijo samo v tej državi, razen če se zaposlitev izvaja v drugi državi pogodbenici. Če se zaposlitev izvaja tako, se lahko tako dobljeni prejemki obdavčijo v tej drugi državi.

2. Ne glede na določbe prvega odstavka se prejemek, ki ga dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, ki se izvaja v drugi državi pogodbenici, obdavči samo v prvi omenjeni državi, če:

- a) je prejemnik navzoč v drugi državi v obdobju ali obdobjih, ki ne presegajo skupno 183 dni v kateremkoli obdobju dvanajstih mesecev, ki se začne ali konča v zadevnem davčnem letu, in
- b) prejemek plača delodajalec, ki je rezident prve omenjene države, oziroma se plača v njegovem imenu in
- c) prejemka ne krije stalna poslovna enota ali stalna baza, ki jo ima delodajalec v drugi državi.

3. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se prejemek, ki izhaja iz zaposlitve na ladji, s katero podjetje države pogodbenice opravlja prevoze v mednarodnem prometu, obdavči samo v tej državi.

4. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se prejemek, ki izhaja iz zaposlitve na letalu, s katerim podjetje države pogodbenice opravlja prevoze v mednarodnem prometu, lahko obdavči v tej državi.

16. člen

PLAČILA DIREKTORJEM

Plačila direktorjem in druga podobna plačila, ki jih dobi rezident države pogodbenice kot član upravnega odbora družbe, ki je rezident druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

17. člen

UMETNIKI IN ŠPORTNIKI

1. Ne glede na določbe 14. in 15. člena se dohodek, ki ga dobi rezident države pogodbenice kot nastopajoči izvajalec, kot je gledališki, filmski, radijski ali televizijski umetnik ali glasbenik, ali kot športnik iz takšnih osebnih dejavnosti, ki jih izvaja v drugi državi pogodbenici, lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Kadar dohodek iz osebnih dejavnosti, ki jih izvaja nastopajoči izvajalec ali športnik kot tak, ne priraste samemu nastopajočemu izvajalcu ali športniku, temveč drugi osebi, se ta dohodek kljub določbam 7., 14. in 15. člena lahko obdavči v državi pogodbenici, v kateri se izvajajo dejavnosti nastopajočega izvajalca ali športnika.

3. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo za dohodek, dosežen z dejavnostmi, ki jih izvajajo nastopajoči izvajalci ali športniki v državi pogodbenici, če se obisk v tej državi v celoti ali pretežno financira z javnimi sredstvi ene ali obeh držav pogodbenic ali njenih političnih enot ali lokalnih oblasti. V takem primeru se dohodek obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je nastopajoči izvajalec ali športnik.

18. člen

POKOJNINE, PLAČILA IZ NASLOVA SOCIALNE VARNOSTI IN PODOBNA PLAČILA

1. Plačila, ki jih prejema posameznik, ki je rezident države pogodbenice, na podlagi zakonodaje o socialni varnosti druge države pogodbenice ali na podlagi drugega podobnega

načrta iz sredstev, ki jih je oblikovala ta druga država ali njena politična enota ali lokalna oblast, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. V skladu z določbami prvega odstavka tega člena in drugega odstavka 19. člena se pokojnine in drugi prejemki, povezani s preteklo zaposlitvijo, ter katerikoli drugi pokojninski prejemki, ki nastanejo v državi pogodbenici in se plačajo rezidentu druge države pogodbenice, obdavčijo samo v drugi državi pogodbenici, razen če:

- a) je bil prejemnik rezident prve omenjene države in
- b) i) so se prispevki, ki jih je upravičenec plačeval v pokojninski načrt, odbili v skladu z določbami glede pokojninskih načrtov, priznanih za davčne namene v državi pogodbenici, v kateri je pokojninski načrt vzpostavljen, ali
- ii) upravičenec pokojninskega načrta ni bil obdavčen od prispevkov, ki jih je plačal delodajalec v skladu z določbami glede pokojninskih načrtov, priznanih za davčne namene v državi pogodbenici, v kateri je pokojninski načrt vzpostavljen, ali
- iii) gre za kombinacijo i) in ii).

V takih primerih se pokojnine lahko obdavčijo v prvi omenjeni državi; tako zaračunani davek pa ne sme preseči 23 odstotkov pokojnin.

Pokojnine, ki nastanejo v državi pogodbenici in se plačajo rezidentom druge države pogodbenice, ki so prejemale take pokojnine pred začetkom veljavnosti te konvencije, pa se obdavčijo samo v tej drugi državi.

3. Šteje se, da so pokojninski prejemki nastali v državi pogodbenici samo, če se plačujejo iz pokojninskega načrta, vzpostavljenega v tej državi.

4. Izraz "pokojninski načrti, priznani za davčne namene" vključuje naslednje programe in vse enake ali v bistvu podobne programe, uvedene po dnevu podpisa konvencije:

- a) po danski zakonodaji načrte, opredeljene v prvem delu zakona o obdavčevanju pokojnin,
- b) v primeru Slovenije po ustrezni zakonodaji.

19. člen

DRŽAVNA SLUŽBA

- 1. a) Plače, mezde in drugi podobni prejemki razen pokojnin, ki jih plačuje država pogodbenica ali njena politična enota ali lokalna oblast posamezniku za storitve, ki jih opravi za to državo ali enoto ali oblast, se obdavčijo samo v tej državi.
- b) Take plače, mezde in drugi podobni prejemki pa se obdavčijo samo v drugi državi pogodbenici, če se storitve opravljajo v tej državi in je posameznik rezident te države, ki:

- i) je državljan te države ali
 - ii) ni postal rezident te države izključno za namen opravljanja storitev.
2. a) Vsaka pokojnina, plačana iz skladov države pogodbenice ali njene politične enote ali lokalne oblasti posamezniku za storitve, opravljene za to državo ali politično enoto ali oblast, se obdavči samo v tej državi.
- b) Taka pokojnina pa se obdavči samo v drugi državi pogodbenici, če je posameznik rezident in državljan te države.
3. Določbe 15., 16., 17. in 18. člena se ne uporabljajo za plače, mezde in druge podobne prejemke ter za pokojnine, za storitve, opravljene v zvezi s posli, ki jih opravlja država pogodbenica ali njena politična enota ali lokalna oblast.

20. člen

PROFESORJI IN UČITELJI

1. Prejemki, ki jih profesor ali učitelj, ki je rezident ene od držav pogodbenic in obišče drugo državo pogodbenico za obdobje, ki ne presega dve leti, z namenom poučevanja ali nadaljevanja študija ali raziskavanja na univerzi, višji ali visoki šoli, šoli ali drugi izobraževalni ustanovi, prejema za te dejavnosti, se obdavčijo samo v prvi omenjeni državi.
2. Ta člen se ne uporablja za prejemke, ki jih profesor ali učitelj prejme za izvajanje raziskav, če se raziskave izvajajo predvsem v zasebno korist določene osebe ali oseb.

21. člen

ŠTUDENTI

1. Plačila, ki jih študent ali praktikant, ki je ali je bil tik pred obiskom države pogodbenice rezident druge države pogodbenice in je v prvi omenjeni državi pogodbenici navzoč samo z namenom svojega izobraževanja ali usposabljanja, prejme za svoje vzdrževanje, izobraževanje ali usposabljanje, se ne obdavčijo v tej državi pod pogojem, da taka plačila nastanejo iz virov zunaj te države.
2. Glede podpor, štipendij ali prejemkov iz zaposlitve, ki jih ne opredeljuje prvi odstavek tega člena, je študent ali praktikant med takim izobraževanjem ali usposabljanjem upravičen do enakih oprostitvev, olajšav ali znižanj za davke, kot jih imajo v enakih okoliščinah državljani države pogodbenice, v kateri je na obisku.

22. člen

DEJAVNOSTI V ZVEZI S PREDHODNIMI MERITVAMI, RAZISKAVAMI ALI ČRPANJEM OGLJIKOVODIKOV

1. Ne glede na določbe 5. in 14. člena se šteje, da rezident države pogodbenice, ki opravlja dejavnosti v zvezi s predhodnimi meritvami, raziskavami ali črpanjem ogljikovodikov, ki se nahajajo v drugi državi pogodbenici, glede teh dejavnosti posluje v tej drugi državi prek stalne poslovne enote ali opravlja samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej.
2. Določbe prvega odstavka se ne uporabljajo, če se dejavnosti opravljajo v obdobju ali obdobjih, ki skupno ne presegajo 30 dni v kateremkoli obdobju dvanajstih mesecev. Vendar se za namene tega odstavka šteje, da dejavnosti, ki jih opravlja podjetje, povezano z drugimi podjetji v smislu 9. člena, opravljajo podjetja, s katerimi je povezano, če so te dejavnosti v bistvu enake kot tiste, ki jih opravljajo zadnje omenjena podjetja.
3. Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka se dejavnosti na vrtni ploščadi, ki se opravljajo pred obalo, štejejo za stalno poslovno enoto samo, če se dejavnosti opravljajo v obdobju ali obdobjih, ki skupno ne presegajo 365 dni v kateremkoli obdobju osemnajstih mesecev. Vendar se za namene tega odstavka šteje, da dejavnosti, ki jih opravlja podjetje, povezano z drugim podjetjem v smislu 9. člena, opravljajo podjetje, s katerim je povezano, če so te dejavnosti v bistvu enake kot tiste, ki jih opravlja zadnje omenjeno podjetje.
4. Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka se dobiček podjetja države pogodbenice iz prevozov zalog ali osebja z ladjami ali letali na kraj, kjer se v drugi državi pogodbenici opravljajo dejavnosti pred obalo v zvezi s predhodnimi meritvami, raziskavami ali črpanjem ogljikovodikov, ali iz delovanja vlačilcev in podobnih plovil v zvezi s takšnimi dejavnostmi obdavči samo v prvi omenjeni državi.
5. Plače, mezde in drugi podobni prejemki, ki jih dobi posameznik, ki je rezident države pogodbenice, iz zaposlitve, ki se izvaja na ladji ali letalu, vlačilcu ali plovilu iz četrtega odstavka, se obdavčijo v skladu z določbami tretjega in četrtega odstavka 15. člena.
6. Ne glede na določbe 13. člena se kapitalski dobiček od vrtnih ploščadi, ki se uporabljajo za dejavnosti iz tretjega odstavka, za katerega se šteje, da ga doseže rezident države pogodbenice, ko dejavnosti niso več obdavčene v drugi državi pogodbenici, oprosti davka v tej drugi državi. Za namene tega odstavka izraz "kapitalski dobiček" pomeni znesek, za katerega tržna vrednost v trenutku prenosa presega preostalo vrednost v tem trenutku, povečano za odšteto amortizacijo.

23. člen

DRUGI DOHODKI

1. Deli dohodka rezidenta države pogodbenice, ki nastanejo kjerkoli in niso obravnavani v predhodnih členih te konvencije, se obdavčijo samo v tej državi.

2. Določbe prvega odstavka se ne uporabljajo za dohodek, ki ni dohodek iz nepremičnin, kot so opredeljene v drugem odstavku 6. člena, če prejemnik takega dohodka, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej ali opravlja v tej drugi državi samostojne osebne storitve prek stalne baze v njej in je pravica ali premoženje, za katero se plača dohodek, dejansko povezano s to stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

24. člen

OBDAVČITEV PREMOŽENJA

1. Premoženje, ki ga predstavljajo nepremičnine iz 6. člena v lasti rezidenta države pogodbenice in so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.
2. Premoženje, ki ga predstavljajo premičnine, ki so del poslovnega premoženja stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ali premičnine v zvezi s stalno bazo, ki je na voljo rezidentu države pogodbenice v drugi državi pogodbenici za opravljanje samostojnih osebnih storitev, se lahko obdavči v tej drugi državi.
3. Premoženje, ki ga predstavljajo ladje ali letala, s katerimi podjetje države pogodbenice opravlja prevoze v mednarodnem prometu, in premičnine, vključno z zabojniki iz 8. člena, v zvezi z opravljanjem prevozov s takimi ladjami ali letali, se obdavči samo v tej državi.
4. Vsi drugi elementi premoženja rezidenta države pogodbenice se obdavčijo samo v tej državi.

25. člen

METODE ZA ODPRAVO DVOJNEGA OBDAVČEVANJA

Dvojno obdavčevanje se odpravi, kot sledi:

1. V Sloveniji:

- a) kadar rezident Slovenije dobi dohodek ali ima v lasti premoženje, ki se v skladu z določbami te konvencije lahko obdavči na Danskem, Slovenija dovoli:
 - i) kot odbitek od davka od dohodka tega rezidenta znesek, ki je enak davku od dohodka, plačanemu na Danskem;
 - ii) kot odbitek od davka od premoženja tega rezidenta znesek, ki je enak davku od premoženja, plačanemu na Danskem.

Tak odbitek v nobenem primeru ne sme presegati tistega dela davka od dohodka ali premoženja, ki je bil izračunan pred odbitkom, pripisanim dohodku ali premoženju, odvisno od primera, ki se lahko obdavči na Danskem;

- b) kadar je v skladu s katerokoli določbo te konvencije dohodek, ki ga rezident Slovenije dobi, ali premoženje, ki ga ima v lasti, oproščeno davka v Sloveniji, lahko Slovenija pri izračunu davka od preostalega dohodka ali premoženja takega rezidenta vseeno upošteva oproščeni dohodek ali premoženje.

2. Na Danskem:

- a) v skladu z določbami pododstavka c), kadar rezident Danske dobi dohodek ali ima v lasti premoženje, ki se po določbah te konvencije lahko obdavči v Sloveniji, Danska dovoli:
 - i) kot odbitek od davka od dohodka tega rezidenta znesek, ki je enak davku od dohodka, plačanemu v Sloveniji;
 - ii) kot odbitek od davka od premoženja tega rezidenta znesek, ki je enak davku od premoženja, plačanemu v Sloveniji;
- b) tak odbitek v nobenem primeru ne sme presegati tistega dela davka od dohodka ali premoženja, ki je bil izračunan pred odbitkom, pripisanim dohodku ali premoženju, odvisno od primera, ki se lahko obdavči v Sloveniji;
- c) kadar rezident Danske dobi dohodek ali ima v lasti premoženje, ki se po določbah te konvencije obdavči samo v Sloveniji, lahko Danska vključi ta dohodek ali premoženje v davčno osnovo, pri tem pa kot odbitek od davka od dohodka ali premoženja dovoli tisti del davka od dohodka ali premoženja, ki se pripiše, odvisno od primera, dohodku, dobljenemu v Sloveniji, ali premoženju, ki ga ima v lasti v Sloveniji.

26. člen

ENAKO OBRAVNAVANJE

1. Državljeni države pogodbenice ne smejo biti v drugi državi pogodbenici zavezani kakršnemukoli obdavčevanju ali kakršnikoli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve za državljane te druge države v enakih okoliščinah, še zlasti glede rezidentstva. Ta določba se ne glede na določbe 1. člena uporablja tudi za osebe, ki niso rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.
2. Osebe brez državljanstva, ki so rezidenti države pogodbenice, v nobeni državi pogodbenici ne smejo biti zavezane kakršnemukoli obdavčevanju ali kakršnikoli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve za državljane te države v enakih okoliščinah, še zlasti glede rezidentstva.
3. Obdavčevanje stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ne sme biti manj ugodno v tej drugi državi, kot je obdavčevanje podjetij te druge države, ki opravljajo enake dejavnosti. Ta določba se ne razlaga, kot da zavezuje državo pogodbenico, da priznava rezidentom druge države pogodbenice kakršnekoli osebne olajšave, odbitke in zmanjšanja za davčne namene zaradi osebnega statusa ali družinskih obveznosti, ki jih priznava svojim rezidentom.

4. Razen če se uporabljajo določbe prvega odstavka 9. člena, šestega odstavka 11. člena ali šestega odstavka 12. člena, se obresti, licenčnine in avtorski honorarji ter druga izplačila, ki jih plača podjetje države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice, pri določanju obdavčljivega dobička takega podjetja odbijejo pod istimi pogoji, kot če bi bili plačani rezidentu prve omenjene države. Podobno se tudi kakršnikoli dolgovi podjetja države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice pri določanju obdavčljivega premoženja takega podjetja odbijejo pod istimi pogoji, kot da bi bili pogodbeno dogovorjeni z rezidentom prve omenjene države.

5. Podjetja države pogodbenice, katerih kapital je v celoti ali delno, neposredno ali posredno v lasti ali pod nadzorom enega ali več rezidentov druge države pogodbenice, ne smejo biti v prvi omenjeni državi zavezana kakršnemukoli obdavčevanju ali kakršnikoli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve drugih podobnih podjetij prve omenjene države.

6. Določbe tega člena se uporabljajo ne glede na določbe 2. člena za davke vseh vrst in opisov.

27. člen

POSTOPEK SKUPNEGA DOGOVORA

1. Kadar oseba meni, da dejanja ene ali obeh držav pogodbenic imajo ali bodo imela zanj za posledico obdavčevanje, ki ni v skladu z določbami te konvencije, lahko ne glede na sredstva, ki ji jih omogoča domača zakonodaja teh držav, predloži zadevo pristojnemu organu države pogodbenice, katere rezident je, ali če se njen primer nanaša na prvi odstavek 26. člena, tiste države pogodbenice, katere državljan je. Zadeva mora biti predložena v treh letih od prvega uradnega obvestila o dejanju, ki je imelo za posledico obdavčevanje, ki ni v skladu z določbami te konvencije.

2. Pristojni organ si, če se mu zdi pritožba upravičena in če sam ne more priti do zadovoljive rešitve, prizadeva razrešiti primer s skupnim dogovorom s pristojnim organom druge države pogodbenice z namenom izogniti se obdavčevanju, ki ni v skladu s to konvencijo. Vsak dosežen dogovor se izvaja ne glede na roke v domači zakonodaji držav pogodbenic.

3. Pristojna organa držav pogodbenic si prizadevata s skupnim dogovorom razrešiti kakršnekoli težave ali dvome, ki nastanejo pri razlagi ali uporabi te konvencije. Prav tako se lahko med seboj posvetujeta o odpravi dvojnega obdavčevanja v primerih, ki jih konvencija ne predvideva.

4. Pristojna organa držav pogodbenic se zato, da bi razrešila vprašanja, ki nastanejo zaradi različnih državnih standardov, ki določajo davčno osnovo, ali zaradi drugih razlogov med seboj posvetujeta z namenom omiliti ali odpraviti težave, ki nastanejo zaradi razlik v njuni davčni zakonodaji, zlasti glede osebnih družb, in izogniti se neobdavčevanju ali dvojnemu obdavčevanju ter sprejeti ukrepe proti mednarodni utaji davkov in izogibanju obdavčevanja.

5. Pristojna organa držav pogodbenic lahko neposredno komunicirata med seboj, vključno prek skupne komisije, ki jo sestavljata sama ali njuni predstavniki, da bi dosegla dogovor v smislu prejšnjih odstavkov.

Naslednji VI. del MLI se uporablja za to konvencijo: ¹

VI. DEL MLI (ARBITRAŽA)

Prvi do deseti in dvanajsti odstavek 19. člena (obvezna in zavezujoča arbitražna MLI)

1. Kadar:

- a) je oseba po prvem odstavku 27. člena konvencije predložila zadevo pristojnemu organu države pogodbenice, ker so imela dejanja ene ali obeh držav pogodbenic zanje za posledico obdavčenje, ki ni v skladu z določbami konvencije, in
- b) se pristojna organa ne moreta dogovoriti o rešitvi zadeve v skladu z drugim odstavkom 27. člena konvencije v treh letih od začetnega dne iz osmega ali devetega odstavka 19. člena MLI, odvisno od primera (razen če se pred potekom tega obdobja pristojna organa držav pogodbenic ne dogovorita o drugačnem obdobju v zvezi s to zadevo in o takem dogovoru obvestita osebo, ki je zadevo predložila),

se na pisno zahtevo osebe katera koli nerešena vprašanja, ki izhajajo iz zadeve, predložijo v arbitražo, kot je navedeno v VI. delu MLI, v skladu s katerimi koli pravili ali postopki, o katerih se dogovorita pristojna organa držav pogodbenic v skladu z desetim odstavkom 19. člena MLI.

2. Kadar pristojni organ prekine postopek skupnega dogovarjanja iz prvega odstavka 19. člena MLI, ker zadevo v zvezi z enim ali več enakimi vprašanji obravnava sodišče ali upravno sodišče, rok, ki je določen v pododstavku b prvega odstavka 19. člena MLI, preneha teči, dokler sodišče ali upravno sodišče ne sprejme končne odločitve oziroma je zadeva prekinjena ali umaknjena. Poleg tega, kadar se oseba, ki je predložila zadevo, in pristojni organ dogovorita o prekinitvi postopka skupnega dogovarjanja, v času trajanja take prekinitve rok iz podstavka b prvega odstavka 19. člena MLI ne teče.

3. Kadar se oba pristojna organa strinjata, da oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, ni pravočasno zagotovila katerih koli dodatnih bistvenih informacij, ki jih je zahteval eden ali drugi pristojni organ po začetku teka roka iz podstavka b prvega odstavka 19. člena MLI, se obdobje iz podstavka b prvega odstavka 19. člena MLI podaljša za čas, ki je enak obdobju, ki se začne na dan, ko so bile informacije zahtevane, in konča na dan, ko so bile te informacije zagotovljene.

4. a) Arbitražna odločitev v zvezi z vprašanji, ki so bila predložena v arbitražo, se izvede s skupnim dogovorom o zadevi iz prvega odstavka 19. člena MLI. Taka arbitražna odločitev je končna.

b) Arbitražna odločitev je zavezujoča za obe državi pogodbenici, razen če:

- i) oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, ne sprejme skupnega dogovora, s

¹ V skladu s prvim odstavkom 36. člena MLI se določbe VI. dela (arbitražna MLI) uporabljajo v zvezi s to konvencijo za zadeve, predložene pristojnemu organu države pogodbenice 1. januarja 2020, ali po njem.

V skladu z drugim odstavkom 36. člena MLI se določbe VI. dela (arbitražna MLI) uporabljajo za zadeve, predložene pristojnemu organu države pogodbenice pred 1. januarja 2020 samo, če se pristojna organa obeh držav pogodbenic strinjata, da se bo navedeni del uporabil za dano zadevo.

katerim se izvede arbitražna odločitev. V takem primeru ni upravičeno, da bi pristojna organa zadevo še naprej kakor koli obravnavala. Šteje se, da oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, ne sprejme skupnega dogovora, s katerim se izvaja arbitražna odločitev o zadevi, če katera koli oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, v 60 dneh po dnevu, ko ji je bilo poslano obvestilo o skupnem dogovoru, iz obravnave pred katerim koli sodiščem ali upravnim sodiščem ne umakne vseh vprašanj, razrešenih v skupnem dogovoru, s katerim se izvede arbitražna odločitev, ali kako drugače ne konča kateri koli postopek pred sodiščem ali upravnim sodiščem v zvezi s temi vprašanji na način, ki je v skladu s tem skupnim dogovorom;

- ii) je v končni odločitvi sodišč ene od *držav pogodbenic* navedeno, da je arbitražna odločitev neveljavna. V takem primeru se šteje, da zahteva za arbitražo iz prvega odstavka 19. člena *MLI* ni bila predložena in da arbitražni postopek ni potekal (razen za namene 21. člena (zaupnost arbitražnega postopka) in 25. člena (stroški arbitražnega postopka) *MLI*). V takem primeru se lahko predloži nova zahteva za arbitražo, razen če se pristojna organa strinjata, da taka nova zahteva ni dopustna;
- iii) oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, pred katerim koli sodiščem ali upravnim sodiščem nadaljuje postopek glede vprašanj, rešenih v skupnem dogovoru, s katerim se izvede arbitražna odločitev.

5. Pristojni organ, ki je prejel začetno zahtevo za postopek skupnega dogovarjanja iz pododstavka a prvega odstavka 19. člena *MLI*, v dveh koledarskih mesecih od prejema zahteve:

- a) osebi, ki je predložila zadevo, pošlje obvestilo o prejemu zahteve in
- b) pristojnemu organu druge *države pogodbenice* pošlje obvestilo o tej zahtevi, skupaj s kopijo zahteve.

6. Pristojni organ v treh koledarskih mesecih po prejemu zahteve za postopek skupnega dogovarjanja (ali kopije te zahteve od pristojnega organa druge *države pogodbenice*):

- a) obvesti osebo, ki je predložila zadevo, in drug pristojni organ, da je prejel informacije, potrebne za začetek vsebinske obravnave zadeve, ali
- b) od te osebe zahteva dodatne informacije v ta namen.

7. Kadar v skladu s pododstavkom b šestega odstavka 19. člena *MLI* eden ali oba pristojna organa od osebe, ki je predložila zadevo, zahtevata dodatne informacije, ki so potrebne za začetek vsebinske obravnave zadeve, pristojni organ, ki je zaprosil za dodatne informacije, v treh koledarskih mesecih od prejema dodatnih informacij od te osebe to osebo in drug pristojni organ obvesti:

- a) da je prejel zahtevane informacije ali
- b) da nekatere zahtevane informacije še vedno manjkajo.

8. Kadar noben pristojni organ ne zahteva dodatnih informacij v skladu s pododstavkom b šestega odstavka 19. člena *MLI*, je začetni dan iz prvega odstavka 19. člena *MLI* zgodnejši od:

- a) dneva, ko oba pristojna organa obvestita osebo, ki je predložila zadevo, v skladu s pododstavkom a šestega odstavka 19. člena *MLI*, in
- b) dneva, ki je tri koledarske mesece po dnevu obvestila pristojnemu organu druge države

pogodbenice v skladu s pododstavkom b petega odstavka 19. člena MLI.

9. Kadar se zahtevajo dodatne informacije v skladu s pododstavkom b šestega odstavka 19. člena MLI, je začetni dan iz prvega odstavka 19. člena MLI zgodnejši od:

- a) zadnjega dneva, ko pristojni organi, ki so zahtevali dodatne informacije, obvestijo osebo, ki je predložila zadevo, in drug pristojni organ v skladu s pododstavkom a sedmega odstavka 19. člena MLI, in
- b) dneva, ki je tri koledarske mesece po dnevu, ko oba pristojna organa prejmeta vse informacije, ki jih je od osebe, ki je predložila zadevo, zahteval kateri koli izmed teh pristojnih organov.

Če pa eden ali oba pristojna organa pošljeta obvestilo iz pododstavka b sedmega odstavka 19. člena MLI, se tako obvestilo obravnava kot zahtevek za dodatne informacije na podlagi pododstavka b šestega odstavka 19. člena MLI.

10. Pristojna organa *držav pogodbenic* s skupnim dogovorom po 27. členu konvencije uredita način uporabe VI. dela MLI, vključno z minimalnimi informacijami, ki jih vsak pristojni organ potrebuje, da začne vsebinsko obravnavati zadevo. Tak dogovor se sklene pred dnevom, ko je mogoče nerešena vprašanja v zadevi prvič predložiti v arbitražo, in se lahko občasno spreminja.

12. Ne glede na druge določbe 19. člena MLI:

- a) katero koli nerešeno vprašanje, ki izhaja iz zadeve v postopku skupnega dogovarjanja, se, čeprav spada v področje uporabe arbitražnega postopka, določenega z MLI, ne predloži v arbitražo, če je o tem vprašanju že odločilo sodišče ali upravno sodišče katere koli od *držav pogodbenic*;
- b) če sodišče ali upravno sodišče ene od *držav pogodbenic* – kadar koli po predložitvi zahteve za arbitražo in preden arbitražni senat sporoči svojo odločitev pristojnim organom *držav pogodbenic* – odloči o vprašanju, se arbitražni postopek konča.

20. člen (imenovanje arbitrov) MLI

1. Razen če se pristojna organa *držav pogodbenic* skupno ne dogovorita o drugačnih pravilih, se za namene VI. dela MLI uporabljajo drugi do četrti odstavek 20. člena MLI.

2. Imenovanje članov arbitražnega senata urejajo naslednja pravila:

- a) Arbitražni senat je sestavljen iz treh posameznikov s strokovnim znanjem ali izkušnjami s področja mednarodnih davčnih zadev.
- b) Vsak pristojni organ imenuje enega člana senata v 60 dneh od dneva predložitve zahteve za arbitražo na podlagi prvega odstavka 19. člena MLI. Dva na tak način imenovana člana senata v 60 dneh od poznejšega od njunih imenovanj imenujeta tretjega člana, ki opravlja funkcijo predsednika arbitražnega senata. Predsednik ne sme biti državljani niti rezident nobene od *držav pogodbenic*.
- c) Vsak imenovani član arbitražnega senata mora biti ob sprejemu imenovanja nepristranski in neodvisen od pristojnih organov, davčnih uprav in ministrstev za finance *držav pogodbenic* in od vseh oseb, na katere se zadeva neposredno nanaša (in njihovih

svetovalcev); svojo nepristranskost in neodvisnost mora ohranjati ves čas postopka in se v razumnem obdobju po njem izogibati vsakršnemu ravnanju, ki bi lahko ogrozilo vtis nepristranskosti in neodvisnosti arbitrov v zvezi s postopkom.

3. Če pristojni organ *držav pogodbenic* ne imenuje člana arbitražnega senata na način in v rokih, ki so določeni v drugem odstavku 20. člena MLI ali o katerih se dogovorita pristojna organa *držav pogodbenic*, člana v imenu tega pristojnega organa imenuje uradna oseba na najvišjem položaju v Centru za davčno politiko in upravo Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj, ki ni državlján nobene od *držav pogodbenic*.

4. Če prva dva člana arbitražnega senata ne imenujeta predsednika na način in v rokih, ki so določeni v drugem odstavku 20. člena MLI ali o katerih se dogovorita pristojna organa *držav pogodbenic*, predsednika imenuje uradna oseba na najvišjem položaju v Centru za davčno politiko in upravo Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj, ki ni državlján nobene od *držav pogodbenic*.

21. člen (zaupnost arbitražnega postopka) MLI

1. Izključno za namene uporabe določb VI. dela MLI in določb konvencije ter domače zakonodaje *držav pogodbenic* v zvezi z izmenjavo informacij, zaupnostjo in upravno pomočjo se člani arbitražnega senata in največ trije člani osebja na člana (in potencialni arbitri samo, če je to potrebno za preverjanje njihove sposobnosti za izpolnjevanje zahtev za arbitre) štejejo za osebe ali organe, ki se jim lahko razkrijejo informacije. Informacije, ki jih prejme arbitražni senat ali potencialni arbitri, in informacije, ki jih pristojni organi prejmejo od arbitražnega senata, se štejejo za informacije, ki se izmenjajo na podlagi določb konvencije, ki se nanašajo na izmenjavo informacij in upravno pomoč.

2. Pristojna organa *držav pogodbenic* zagotovita, da se člani arbitražnega senata in njihovo osebje še pred delovanjem v arbitražnem postopku pisno zavežejo, da bodo katere koli informacije v zvezi z arbitražnim postopkom obravnavali v skladu z obveznostmi glede zaupnosti in nerazkritja, opisanimi v določbah konvencije, ki se nanašajo na izmenjavo informacij in upravno pomoč, ter tistimi na podlagi veljavne zakonodaje *držav pogodbenic*.

22. člen (rešitev zadeve pred koncem arbitraže) MLI

Za namene VI. dela MLI in določb konvencije, ki omogočajo reševanje zadev s skupnim dogovarjanjem, se postopek skupnega dogovarjanja in arbitražni postopek v zvezi z zadevo končata, če kadar koli po predložitvi zahteve za arbitražo in preden arbitražni senat sporoči svojo odločitev pristojnim organom *držav pogodbenic*:

- a) pristojna organa *držav pogodbenic* dosežeta skupni dogovor o rešitvi zadeve ali
- b) oseba, ki je predložila zadevo, umakne zahtevo za arbitražo ali postopek skupnega dogovarjanja.

Tretji in peti odstavek 23. člena (vrsta arbitražnega postopka) MLI

3. Pristojna organa *držav pogodbenic* si prizadevata doseči dogovor o vrsti arbitražnega postopka, ki se uporablja za konvencijo. Dokler se tak dogovor ne doseže, se 19. člen (obvezna in zavezujoča

arbitraža) *MLI* za konvencijo ne uporablja.

5. Pred začetkom arbitražnega postopka pristojna organa *držav pogodbenic* zagotovita, da se vsaka oseba, ki je predložila zadevo, in njeni svetovalci pisno zavežejo, da informacij, ki jih prejmejo med arbitražnim postopkom od pristojnega organa ali arbitražnega senata, ne bodo razkrili nobeni drugi osebi. Postopek skupnega dogovarjanja na podlagi *konvencije* in arbitražni postopek na podlagi *VI. dela MLI* se v zvezi z zadevo končata, če kadar koli po vložitvi zahteve za arbitražo in preden arbitražni senat sporoči svojo odločitev pristojnima organoma *držav pogodbenic*, oseba, ki je predložila zadevo, ali eden od njenih svetovalcev bistveno krši to zavezo.

Drugi odstavek 24. člena (dogovor o drugačnem reševanju) MLI

2. Ne glede na četrti odstavek 19. člena *MLI* arbitražna odločitev v skladu s *VI. delom MLI* ni zavezujoča za *državi pogodbenici* in se ne izvede, če se pristojna organa *držav pogodbenic* dogovorita o drugačni rešitvi vseh nerešenih vprašanj v treh koledarskih mesecih po tem, ko jima je bila sporočena arbitražna odločitev.

25. člen (stroški arbitražnega postopka) MLI

V arbitražnem postopku na podlagi *VI. dela MLI* honorarje za člane arbitražnega senata in njihove izdatke ter vse druge stroške, ki jih imata *državi pogodbenici* v zvezi z arbitražnim postopkom, krijeta *državi pogodbenici* na način, o katerem se skupno dogovorita pristojna organa *držav pogodbenic*. Če takega dogovora ni, vsaka *država pogodbenica* krije svoje stroške in stroške svojega imenovanega člana senata. Stroške predsednika arbitražnega senata in druge stroške, povezane z vodenjem arbitražnega postopka, v enakih deležih krijeta *državi pogodbenici*.

Drugi in tretji odstavek 26. člena (združljivost) MLI

2. Katero koli nerešeno vprašanje, ki izhaja iz zadeve v postopku skupnega dogovarjanja, ki sicer spada v področje uporabe arbitražnega postopka, ki ga določa *VI. del MLI*, se ne predloži v arbitražo, če vprašanje spada v področje zadeve, v zvezi s katero se je predhodno že ustanovil arbitražni senat ali podoben organ v skladu z dvostransko ali večstransko konvencijo, ki določa obvezno in zavezujoče arbitražno reševanje nerešenih vprašanj, ki izhajajo iz zadeve v postopku skupnega dogovarjanja.

3. Nič v *VI. delu MLI* ne vpliva na izpolnjevanje širših obveznosti v zvezi z arbitražnim reševanjem nerešenih vprašanj, ki izhajajo iz postopka skupnega dogovarjanja na podlagi drugih konvencij, katerih pogodbenici sta ali bosta postali *državi pogodbenici*.

Pododstavek a drugega odstavka 28. člena (pridržki) MLI

Republika Slovenija v skladu s *pododstavkom a drugega odstavka 28. člena MLI* izraža naslednje pridržke v zvezi z obsegom zadev, za katere je mogoča arbitraža na podlagi *VI. dela MLI*:

1. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da iz obsega *VI. dela* izključi zadeve v zvezi z dohodkom ali premoženjem, ki ni obdavčeno v pogodbeni jurisdikciji, ker ni vključeno v davčno

osnovo v tej pogodbeni jurisdikciji, ali ker zanj velja oprostitev ali ničelna davčna stopnja, ki velja samo po domači davčni zakonodaji navedene pogodbene jurisdikcije, in je značilna za tak dohodek ali premoženje.

2. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da iz obsega VI. dela izključi zadeve, ki vključujejo dejanja, za katera je bilo za davčnega zavezanca, osebo, ki deluje zanj, ali povezano osebo, odločeno:

- i. sodišče ga je spoznalo za krivega kaznivega dejanja v zvezi z davki ali
- ii. naložena mu je bila velika kazen zaradi davčne goljufije, utaje ali izogibanja.

Za ta namen Zakon o davčnem postopku vsebuje zakonodajne določbe, ki urejajo velike kazni zaradi davčne goljufije, utaje ali izogibanja. Upoštevajo se tudi morebitne naknadne določbe, ki nadomeščajo, spreminjajo ali posodablajo te določbe. Republika Slovenija o teh naknadnih določbah obvesti depozitarja.

3. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da iz obsega VI. dela izključi zadeve, ki vključujejo rezidentstvo družb in drugih subjektov.

4. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da iz obsega VI. dela izključi zadeve, ki vključujejo uporabo domačih določb proti izogibanju. Za ta namen domače določbe Republike Slovenije proti izogibanju vključujejo take določbe, ki so v davčni zakonodaji.

Kraljevina Danska v skladu s *pododstavkom a drugega odstavka 28. člena MLI* izraža naslednje pridržke v zvezi z obsegom zadev, za katere je mogoča arbitraža na podlagi VI. dela MLI:

1. VI. del (arbitraža) MLI se ne uporablja za zadeve, ki sodijo v obseg uporabe Konvencije o izogibanju dvojnega obdavčevanja v zvezi s preračunom dobička povezanih podjetij (90/436/EEC), kot je bila spremenjena oziroma dopolnjena, Direktive Sveta (EU) 2017/1852 o mehanizmih za reševanje davčnih sporov v Evropski uniji, ali naknadnih predpisov.

2. VI. del (arbitraža) MLI se ne uporablja za zadeve, pri katerih je pogodbenica naložila posamezniku ali pravni osebi kazen zaradi davčne goljufije, namernega neizpolnjevanja obveznosti ali velike malomarnosti.

Obvestilo o umiku pridržka po ratifikaciji²:

Do predložitve uradnega obvestila o umiku pridržka, ki ga je depozitar prejel 29. junija 2021 in sporočil 30. junija 2021, je imela Kraljevina Danska dodatni pridržek, ki se je glasil:

- »2. VI. del (arbitraža) MLI se uporablja za zadevo le, če se pogodbenici strinjata, da:
- (a) je predsednik arbitražnega senata sodnik, in
 - (b) je Danski dovoljeno, da objavi povzetke odločitev arbitražnega senata.«.

² Umik pridržka po ratifikaciji začne učinkovati v skladu z določbami MLI o začetku uporabe.

28. člen

IZMENJAVA INFORMACIJ

1. Pristojna organa držav pogodbenic si izmenjujeta take informacije, ki so potrebne za izvajanje določb te konvencije ali notranje zakonodaje držav pogodbenic glede davkov, za katere se uporablja ta konvencija, kolikor obdavčevanje na njihovi podlagi ni v nasprotju s konvencijo. Izmenjava informacij ni omejena s 1. členom. Vsaka informacija, ki jo prejme država pogodbenica, se obravnava kot tajnost na isti način kot informacije, pridobljene po notranji zakonodaji te države, in se razkrije samo osebam ali organom (vključno s sodišči in upravnimi organi), udeleženi pri odmeri ali pobiranju, izterjavi ali pregonu ali odločanju o pritožbah glede davkov iz te konvencije. Te osebe ali organi uporabljajo informacije samo v te namene. Informacije lahko razkrijejo na sodnih obravnavah ali pri sodnih odločitvah.

2. V nobenem primeru se določbe prvega odstavka ne razlagajo, kot da nalagajo državi pogodbenici obveznost:

- a) da izvaja upravne ukrepe, ki niso v skladu z zakonodajo in upravno prakso te ali druge države pogodbenice;
- b) da priskrbi informacije, ki jih ni mogoče dobiti po zakonski ali običajni upravni poti te ali druge države pogodbenice;
- c) da priskrbi informacije, ki bi razkrile kakršnokoli trgovinsko, poslovno, industrijsko, komercialno ali poklicno skrivnost ali trgovinske postopke, ali informacije, katerih razkritje bi nasprotovalo javnemu redu.

29. člen

ČLANI DIPLOMATSKIH MISIJ IN KONZULARNIH PREDSTAVNIŠTEV

Nič v tej konvenciji ne vpliva na davčne ugodnosti članov diplomatskih misij ali konzularnih predstavništev po splošnih pravilih mednarodnega prava ali določbah posebnih sporazumov.

Naslednji prvi do tretji odstavek 10. člena MLI se uporabljajo in prevladajo nad določbami te konvencije:

10. ČLEN – PRAVILO O PREPREČEVANJU ZLOUPAB ZA STALNE POSLOVNE ENOTE V TRETJIH JURISDIKCIJAH

Prvi odstavek 10. člena MLI

1. Kadar:

- a) podjetje *države pogodbenice* doseže dohodek v drugi *državi pogodbenici* in prvo omenjena *država pogodbenica* ta dohodek obravnava kot dohodek, ki se pripiše stalni poslovni enoti tega podjetja v tretji jurisdikciji, in
- b) se dobiček, ki se pripiše tej stalni poslovni enoti, oprosti davka v prvo omenjeni *državi pogodbenici*,

se ugodnosti po *konvenciji* ne uporabljajo za kateri koli del dohodka, ki se v tretji jurisdikciji obdavči z davkom, nižjim od 60 odstotkov davka, s katerim bi se ta del dohodka obdavčil v prvo omenjeni *državi pogodbenici*, če bi bila ta stalna poslovna enota v prvo omenjeni *državi pogodbenici*. V takem primeru se kateri koli dohodek, za katerega se uporablja ta odstavek, še naprej obdavčuje v skladu z domačim pravom druge *države pogodbenice* ne glede na katere koli druge določbe *konvencije*.

Drugi odstavek 10. člena MLI

2. Prvi odstavek 10. člena MLI se ne uporablja, če je dohodek, ki izhaja iz druge *države pogodbenice*, kot je opisano v prvem odstavku 10. člena MLI, dosežen z ali v povezavi z dejavnim opravljanjem poslovne dejavnosti prek stalne poslovne enote (ki ni poslovna dejavnost izvajanja, upravljanja ali preprosto imetništva naložb za račun podjetja, razen če gre za bančne ali zavarovalniške dejavnosti ali dejavnosti v zvezi z vrednostnimi papirji, ki jih opravlja banka, zavarovalnica oziroma registrirani trgovec z vrednostnimi papirji).

Tretji odstavek 10. člena MLI

3. Če se v zvezi z delom dohodka, ki ga doseže rezident *države pogodbenice*, ugodnosti na podlagi *konvencije* v skladu s prvim odstavkom 10. člena MLI ne priznajo, lahko pristojni organ druge *države pogodbenice* v zvezi s tem delom dohodka te ugodnosti kljub temu prizna, če na podlagi zahteve, ki jo predloži ta rezident, ugotovi, da je priznanje teh ugodnosti upravičeno glede na razloge, zaradi katerih ta rezident ni izpolnjeval zahtev iz prvega in drugega odstavka 10. člena MLI. Pristojni organ *države pogodbenice*, ki mu je rezident druge *države pogodbenice* predložil zahtevo v skladu s prejšnjim stavkom, se pred odobritvijo ali zavrnitvijo zahteve posvetuje s pristojnim organom te druge *države pogodbenice*.

Naslednji prvi odstavek 7. člena MLI se uporablja in prevlada nad določbami te konvencije:

7. ČLEN MLI – PREPREČEVANJE ZLORAB MEDNARODNIH SPORAZUMOV

(Določba testa glavnega namena)

Ne glede na katere koli določbe *konvencije* se ugodnost po *konvenciji* v zvezi z delom dohodka ali premoženja ne prizna, če je ob upoštevanju vseh ustreznih dejstev in okoliščin mogoče sklepati, da je bila pridobitev te ugodnosti eden od glavnih namenov katerega koli dogovora ali transakcije, na podlagi katerega je bila neposredno ali posredno pridobljena ta ugodnost, razen če se ne ugotovi, da bi bilo priznavanje take ugodnosti v teh okoliščinah skladno s cilji in nameni ustreznih določb *konvencije*.

30. člen

OZEMELJSKA RAZŠIRITEV

1. Ta konvencija se lahko razširi bodisi v celoti ali s potrebnimi spremembami na katerikoli del ozemlja Danske, ki je izrecno izključen iz uporabe konvencije in ki nalaga davke, ki so pretežno podobni davkom, za katere se uporablja konvencija. Vsaka taka razširitev začne veljati od datuma in v skladu s spremembami in pogoji, vključno s pogoji glede prenehanja veljavnosti, kot lahko določita in se dogovorita državi pogodbenici v notah, ki se izmenjata po diplomatski poti, ali na kakšen drug način v skladu z njunimi notranjepravnimi postopki.

2. Odpoved konvencije ene od držav pogodbenic v skladu z 32. členom na način, določen v tem členu, velja, razen če se državi pogodbenici drugače dogovorita, tudi glede uporabe konvencije na kateremkoli delu ozemlja Danske, na katerega je bila razširjena na podlagi tega člena.

31. člen

ZAČETEK VELJAVNOSTI

1. Vladi držav pogodbenic druga drugo obvestita, da so izpolnjeni notranjepravni pogoji za začetek veljavnosti te konvencije.

2. Konvencija začne veljati na datum kasnejšega od uradnih obvestil iz prvega odstavka in njene določbe veljajo za davke za davčno leto, ki sledi letu, v katerem začne veljati konvencija, in za naslednja davčna leta.

3. Konvencija med Socialistično federativno republiko Jugoslavijo in Kraljevino Dansko o izogibanju dvojnemu obdavčevanju dohodka in premoženja, ki je bila podpisana 19. marca 1981 in jo je Republika Slovenija nasledila z izmenjavo not z dne 28. julija 1993 in 8. oktobra 1993 med Ministrstvom za zunanje zadeve Republike Slovenije in Ministrstvom za zunanje zadeve Kraljevine Danske, preneha veljati med Republiko Slovenijo in Kraljevino Dansko z začetkom veljavnosti te konvencije in njene določbe prenehajo veljati na datum začetka veljavnosti te konvencije.

32. člen

PRENEHANJE VELJAVNOSTI

Ta konvencija velja, dokler je država pogodbenica ne odpove. Katerakoli država pogodbenica lahko konvencijo odpove po diplomatski poti z uradnim obvestilom o odpovedi

najmanj šest mesecev pred koncem kateregakoli koledarskega leta, ki sledi obdobju petih let od leta, v katerem konvencija začne veljati. V takem primeru konvencija preneha veljati za davke za davčno leto, ki neposredno sledi tistemu, v katerem je dano obvestilo o odpovedi, in naslednja davčna leta.

V DOKAZ NAVEDENEGA sta podpisana, ki sta ju za to njuni vladi pravilno pooblastili, podpisala to konvencijo.

Sestavljeno v dveh izvirnikih v dne Kopenhagnu dne 2. maja 2001 v slovenskem, danskem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna. V primeru razhajanj med besedili prevlada angleško besedilo.

Za Vlado

Republike Slovenije

dr. Dimitrij Rupel

Za Vlado

Kraljevine Danske

Mogens Lykketoft

PROTOKOL

Ob današnjem podpisu Konvencije o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja, ki sta jo sklenili Vlada Republike Slovenije in Vlada Kraljevine Danske, sta se podpisana sporazumela o naslednjih dodatnih določbah, ki so sestavni del te konvencije.

Za namen pododstavka c) drugega odstavka 10. člena se razume, da se:

v primeru Danske kot priznan pokojninski sklad štejejo:

- a) Dodatni pokojninski sklad trga dela (Arbejdsmarkedets Tillægspension) iz prvega pododstavka, št. 8), tretjega odstavka danskega zakona o obdavčevanju podjetij in
- b) pokojninski skladi, določeni v prvem pododstavku, št. 9), tretjega odstavka danskega zakona o obdavčevanju podjetij, in
- c) Kapitalski pokojninski sklad zaposlenih (Lønmodtagernes Dyrtidsfond) iz prvega pododstavka, št. 13), tretjega odstavka danskega zakona o obdavčevanju podjetij,

v primeru Slovenije kot priznan pokojninski sklad šteje katerikoli pokojninski sklad, ki je priznan in nadzorovan v skladu z zakonskimi določbami.

V DOKAZ NAVEDENEGA sta podpisana, ki sta ju za to njuni vladi pravilno pooblastili, podpisala ta protokol.

Sestavljeno v dveh izvirnikih v Kopenhagenu dne 2. maja 2001 v slovenskem, danskem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna. V primeru razhajanj med besedili prevlada angleško besedilo.

Za Vlado

Republike Slovenije

dr. Dimitrij Rupel

Za Vlado

Kraljevine Danske

Mogens Lykketoft